

Wuhódanje

Tutu njedźelu swjećimy **bolmončku**. Spominamy na to, kak je Jězus, na **wósliku** sedžo, do **Jerusalema** začahnył. Jako ludžo słyšachu, zo je **Jězus** w měsće, přiběžachu ze swojich **domow** a zhromadźichu so při puću, zo bychu jeho witali. Hač džěci, žony abo mužojo – wšitcy so wjeselachu a **juskachu**. W ruce dđeržachu **palmowe lopjena** a kiwachu z nimi Jězusej. Tež na puć je položichu, runje tak kaž pisanu **drastu**. Ludžo jemu přiwołachu: „**Hosanna** Synej Dawidowemu! Žohnowany, kiž přichadža w mjenje **Knjezowym!** Hosanna we **wyšinach!**“ Woni witachu Jězusa kaž **krala**.